Tc 053_12

Κι εγώ με την κιθάρα
ήρθα να τραγουδήσω
τον πόνο μου να σβήσω
πο’ ’χω μες στην καρδιά
τον πόνο μου να σβήσω
πο’ ’χω μες στην καρδιά
κι βλέπω έναν πύργο
που λάμπει σαν τον ήλιο
κόρη κάθεται πάνω
και γλυκοκελαηδεί
κόρη κάθεται πάνω
και γλυκοκελαηδεί
και το κελάηδημά της
μου φαίνεται πως λέει.
Χαρείτε εσείς οι νέοι
που ’χετε τον καιρό
χαρά μ’ χαρά μ’ χαρείτε
καιρό μην καρτερείτε
γιατί καιρός διαβαίνει
και δε γυρίζει πια.